

havns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) skal jeg kun sige, at den Handlemaade, som han den Gang udviste, er naturligvis bleven kritiseret i forskellige Blade og rimeligvis ogsaa i de Bergske Blade, men at der ved den Lejlighed skulde være forekommet noget som helst usømmeligt, har jeg ikke mindste Anledning til at tro. Det har ganske sikkert været en almindelig Kritik af det ærede Medlems Handlemaade. Endelig skal jeg sige herom, at jeg kan slet ikke parallelisere disse Ting. Vilhelm Lassen er død, han kan ikke bide fra sig, men det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kan det endnu, og han har ved flere Lejligheder vist, at han godt kan bide fra sig.

**Konseilspræsidenten (Zahle):** Hvis det skulde være en Utilbørlighed overfor den afdøde Finansminister Vilhelm Lassens Minde at tale om nogle af de Statssager, i hvis Behandling han har deltaget, og bedømme, hvorledes hans Optræden der har været som Politiker, saa vilde vi overhovedet her i Tinget være afskaarne fra at drøfte overordentlig mange af de os nærliggende og betydningsfulde Sager, thi han har deltaget i overordentlig mange af dem. Naar der ikke rettes Angreb paa en afdøde Persons Vandel, hvad der jo fra ingen Side er sket her, saa er det ganske urimeligt at tale om, at Angreb paa den afdøde er usømmeligt.

Hvad selve Forholdet her angaar, læser jeg i Landstingstidende for 14. Februar 1908, Sp. 769—70, følgende Udtalelse af den nuværende Finansminister: „Jeg er ikke i Stand til at overskue de Forhold, som have foranlediget dette Lovforslag, og jeg skulde tro, at der er mange ærede Medlemmer af de to Ting, der ikke ere mere i Stand til det end jeg. Der hører dertil en Indsigt i, hvad der er foregaaet, inden Lovforslaget kom frem, som man ikke kan have, og man maa i den Henseende ganske lægge Ansvaret over paa den højtærede Finansminister, som bør have den Indsigt i disse Forhold, som maa forudsættes, naar han har været med til at indbringe et saadant Lovforslag som dette. Det er noget saa overordentligt, saa uhørt, at kun ganske uhørte Begivenheder kunde give Anledning dertil. Disse Begivenheder kan jeg ikke have nogen Mening om.“ Dernæst fortsætter den nuværende Finansminister med at lægge Ansvaret specielt i to Henseender paa den nu afdøde Finansminister Vilhelm Lassen. Og derefter siger afdøde Finansminister Vilhelm Lassen:

„Det ærede Medlem (Brandes) mente, at Ansvarret maatte lægges paa mig, og det er jo ogsaa ganske rigtigt“. Derefter tilføjer han ganske vist: „Jeg var i Søndags og er i dette Øjeblik klar over, at den Foranstaltning, der blev truffen, var nødvendig, og jeg har godt Haab om, at den er tilstrækkelig“. Det vilde være at beskyldte den afdøde Finansminister for at have sat sine Ord paa Skruer, hvis man vilde sige, dette skulde være en Begrænsning af Ansvarret. Han paatog sig Ansvarret fuldt og helt for Gennemførelsen af denne Lov, og han sagde — ikke specielt til den nuværende Finansminister, men til Rigsdagen i det hele — ved denne som ved tidligere Lejligheder: Stem kun for denne Bankgaranti, den vil ikke komme til at koste den danske Stat noget af Betydning.

**Anders Nielsen:** Hvis Vilhelm Lassen havde levet og i Dag været iblandt os, saa vilde han sikkert have sagt: Ja, jeg paatog mig Ansvarret den Gang, og jeg paatager mig det igen for det, som gøres skulde og ikke kunde undlades. Det er ikke det, vi strides om, om Vilhelm Lassen har sagt, at han paatog sig Ansvarret for sin Handling; det, vi strides om, er det, om det er sømmeligt nu bagefter at vælge ogsaa *vort* Ansvar over paa Vilhelm Lassen. Det er det, vi strides om.

**Konseilspræsidenten (Zahle):** Som den nuværende Finansminister i de Udtalelser, jeg her oplæste, saa udmærket rigtig udtalte den Gang, kunde vi andre ikke have nogen virkelig begrundet Mening om disse Forhold. Det var den daværende Finansminister (Vilhelm Lassen) alene, og maatte være ham alene, der forhandlede med Bankdirektørerne og fik Besked om alle disse Forhold, og vi maatte derfor i denne Sag handle paa hans Ansvar i en ganske anden Grad, end Rigsdagen ellers handler paa en Ministers Ansvar, thi han var den eneste, som kunde komme og sige os Besked.

**K. M. Klausen:** Det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) indrømmer nu, at hans Presse har kritiseret min Optræden ved den Lejlighed. Det var der sikkert slet ingen Grund til, for det, jeg gjorde, var det, som alle Partier skulde have gjort, nemlig sagt: Vi ville overveje denne Sag roligt, og vi ville have den undersøgt. Havde vi alle gjort det den Gang, saa havde Statskassen staaet bedre, end den gør i Øjeblikket. Men vi stode